

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا؛ لِلطَّاغِينَ مَأْتَبًا

مسلمان جهنم کمينگاهی است بزرگ، و محل بازگشتی برای طغيانگران

"سوره النبا، آیات ۲۱ و ۲۲"

مرا به فردا برسان

تفسیر
۹۲، ۱، ۱۹

سرشناسه : مراد امامزاده جعفر، مهرداد
عنوان و نام پدیدآور : مرا به فردا برسان / مهرداد مراد.
مشخصات نشر : تهران: نگار و نیما (نگیما)، ۱۳۹۱.
مشخصات ظاهری : ۲۶۸ ص.
شابک : ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۷۸-۹۹-۱
وضعیت فهرست نویسی : فیبا
موضوع : داستان‌های فارسی -- قرن ۱۴
رده بندی کنگره : PIR ۸۲۰۳ / م ۲۲۲ ۴ ۱۳۹۱
رده بندی دیویی : ۶۲/۳۴
شماره کتابشناسی ملی : ۳۰۳۲۱۲۸

تهران صندوق پستی ۱۱۴۵/۱۳۱۴۵

تلفکس: ۶۶۹۲۱۳۶۶

مرا به فردا برسان

مهرداد مراد

چاپ اول: ۱۳۹۱

شمارگان: ۱۱۰۰ نسخه

قیمت:

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۹۷۸-۹۹-۱

www.negima.ir

e-mail:negima_1001@yahoo.com

هرگونه اقتباس، کپی، ساخت فیلم یا سریال بدون کسب اجازه از نویسنده پیگرد قانونی دارد

مقدمه

دیرزمانیست رمان‌های پلیسی مهیج وطنی یا خارجی جای خود را در ویرین کتاب‌فروشی‌ها از دست داده‌اند به‌علاوه اصلی هم استحاله ذوق خوانندگان عنوان می‌شود. اما واقعا خواندن این‌گونه داستان‌ها چه سودی برای ما دارد؟

داستان‌های پلیسی به خوانندگان یاد می‌دهد که انسان اسیر احساسات بنیادی چون حسد، طمع، خشم، نفرت و... است. احساساتی که در صورت مهار نشدن، می‌توانند خطرناک باشند. خوانندگان که در این‌گونه داستان‌ها همراه با کاراکترهای اصلی یا فرعی تجربه درگیری با این احساسات را پیدا می‌کنند در ماجرای این آدم‌ها سهیم می‌شوند و به این نتیجه می‌رسند که در نظام اخلاقی جهانی زندگی می‌کنند که در آن بدی و شرارت همواره سرنوشت تیره‌ای خواهد داشت.

اما وقتی می‌خواهیم از ادبیات پلیسی در ایران حرف بزنیم چه می‌گوییم؟ به واقع می‌توان به کدام نشانه‌های درخشان و ماندگار اشاره کرد؟

در واقع ادبیات پلیسی تألیفی در ایران به مفهوم کامل کلمه وجود ندارد. اما آیا می‌توان اذعان داشت ساختار اجتماعی، فرهنگی و سیاسی کشور مسئول این وضعیت است؟ آیا می‌توان مدعی شد خشونت ناشی از پیچیدگی جوامع توسعه یافته، در سرزمین ما وجود نداشته و یا اینکه برای ما به وضوح، قابل درک نیست؟

عده‌ای معتقدند شاید موانع ذهنی، فرهنگی و نوعی پرهیز از گرایش به نوشتن آثار مبتنی بر زشتی و خشونت، از دیگر علت‌های به عرصه نیامدن رمان‌ها و داستان‌های پلیسی تألیفی در کشور ما بوده است.

اما به نظر نویسنده عدم علاقه، آگاهی و تسلط لازم و همچنین مطالعه و تحقیقات گسترده و به‌روز دیگر نویسندگان عزیز باعث نقص ادبی در چنین حوزه‌ای شده است. کوتاه سخن اینکه به هر حال هدف نویسنده از پانهادن در چنین عرصه‌ای، فقر ادبی این ژانر در کشور نیست و صرفاً علاقه شخصی وی به گونه‌های پلیسی و جنایی باعث اقدام به تألیف این کتاب شده است. روند داستان به گونه تریلر (اتفاقات دنباله‌دار و مهیج) است و با گونه‌های معمایی و ادبی کلاسیک تفاوت دارد و اگر حوزه ادبیات پلیسی را به دو دوره قبل و بعد از انقلاب اسلامی تقسیم کنیم، به جرأت می‌توان گفت این داستان اولین تریلر پلیسی بعد از انقلاب اسلامی به شمار می‌رود.

البته به عقیده این محقق ما حتی تریلرهای پلیسی ترجمه شده نیز نداریم. داستان‌های پلیسی خارجی با سال‌هاست که در جا می‌زند و نتوانسته از سد نویسندگان عهد دقیانوسی چون آگاتا کریستی، شکیل همت، ژرژ سیمون (قصه بی‌احترامی به این نویسندگان بزرگ را ندارم) عبور کند درحالی‌که دنیای رمان‌های پلیسی در سیطره نویسندگان مشهوری چون ای. جی. لند، دین کوئتز، جیمز پاترسون و ... قرار دارد. سال‌هاست که دوران هرکول پوآرو، سام مارپل، فیلیپ مارلو و کارآگاه مگره در داستان‌های معمایی گذشته و اکنون کارآفرهایی چون جک ریچر، آلکس کراس، جان رین و ... خوانندگان را سرگرم ساخته و در بورس رمان‌های تریلر پلیسی جای دارند.

اما چه فرقی میان داستان‌های پلیسی از گونه معمایی و گونه تریلر وجود دارد؟ پاسخ‌های بسیاری برای این سؤال وجود دارد. تعریف مفاهیم و مثال‌های داستانی با گونه تریلر به قدری گسترده و بسیط است که در شرح آن می‌توان کتاب نوشت اما در اینجا فقط به چند نکته بسنده می‌کنم:

۱- در گونه معمایی کارآگاه می‌کوشد تا ثابت کند یکی از میان چند مظنون ماجرا قاتل است و خواننده تا پایان داستان از این راز بی‌خبر است اما در گونه تریلر قهرمان غالباً قاتل را می‌شناسد و فقط نوع دستگیری و دسترسی به شخصیت منفی مطرح است.

۲- گونه‌های معمایی معمولاً ریتم کندی دارند اما در تریلر باید هر لحظه منتظر یک شوک و یا اتفاق تازه بود.

۳- در گونه معمایی کارآگاه در جستجوی حل معما و پازل است در حالیکه در گونه تریلر قهرمان در تب و تاب جنگ و مبارزه و رویارویی با شیطان صفتان است.

۴- در گونه معمایی غالباً هیچ خطری متوجه کارآگاه نیست و تقریباً در بیشتر داستان‌ها حاشیه امنی دارد اما در گونه تریلر قهرمان همیشه باید از کابوس مرگ بگریزد.

۵- عملیات کارآگاه در گونه معمایی بیشتر بر مبنای اندیشه و منطق (به قول هرکول پوارو سلول‌های خاکستری) می‌باشد اما در گونه تریلر بیشتر بر مبنای درگیری‌های فیزیکی و احساسات و هیجان‌ها بیان می‌شود.

بر مبنای همین تعاریف رمان فعلی شکل گرفت که تقدیم شما خوانندگان گرامی می‌گردد. به دلیل طولانی بودن سرگذشت کاراکتر اصلی داستان، تصمیم بر این شد تا این رمان در چندین جلد و در داستان‌هایی مجزا چاپ شود تا هم نویسنده مجالی یابد و با خلاصه‌سازی ماجراها از زیبایی داستان نکاهد و هم خوانندگان محترم تحت فشار قرار نگیرند و بهتر بتوانند با کاراکترهای داستان ارتباط ذهنی (هم‌ذات‌پنداری) برقرار کنند. با توجه به اینکه بیشتر رمان‌های ایرانی به گونه‌های درام و رمانس‌اند و در مجموع به حوزه اجتماعی تعلق دارند و به طبع آن، بیشتر رمان‌خوان‌های کشور را جمعیت بانوان تشکیل می‌دهند، امید است که با شروع چاپ این رمان جامعه آقاییان کشورمان نیز به مطالعه داستان‌های ایرانی علاقه بیشتری پیدا کنند و با کتاب و کتابخوانی اخلاقی بیشتری یابند.

در پایان خاطر نشان می‌شود داستان کتاب و کلیه شخصیت‌های این رمان تخیلی است و هرگونه تشابه احتمالی اسمی یا فیزیکی از سر تصادف صورت پذیرفته است.